

Міністерство культури та інформаційної політики України
Одеська національна музична академія імені А. В. Нежданової
Одеська організація Національної спілки композиторів України

ТРАНСФОРМАЦІЯ МУЗИЧНОЇ ОСВІТИ І КУЛЬТУРИ: ТРАДИЦІЯ І СУЧАСНІСТЬ

*Пам'яті засновників музичної культурології в Україні
професорів І. Ляшенка, І. Котляревського, О. Костюка
присвячується*

**Тези і матеріали
Міжнародної науково-
творчої конференції**

*7–9 травня 2022 року
м. Одеса*

Одеса
«Астропринт»
2022

УДК 781.00(063)
Т654

Редакційна колегія збірника матеріалів конференції:

Олійник Олександр Леонідович — ректор Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової, кандидат мистецтвознавства, професор, народний артист України;

Зосім Ольга Леонідівна — доктор мистецтвознавства, професор, професор кафедри академічного і естрадного вокалу та звукорежисури Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв;

Маркова Олена Миколаївна — заслужений працівник культури України, доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри теоретичної та прикладної культурології Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової;

Завгородня Галина Федорівна — доктор мистецтвознавства, професор, завідувач кафедри теорії музики і композиції Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової;

Муравська Ольга Вікторівна — доктор мистецтвознавства, в. о. професора кафедри теоретичної та прикладної культурології Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової;

Андросова Дарія Володимирівна — доктор мистецтвознавства, професор кафедри теоретичної та прикладної культурології Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової;

Мірошниченко Світлана Володимирівна — заслужений діяч мистецтв України, кандидат мистецтвознавства, професор кафедри теорії музики та композиції Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової;

Зима Людмила Вікторівна — кандидат мистецтвознавства, доцент кафедри камерного ансамблю Одеської національної музичної академії імені А. В. Нежданової

Друкуються згідно з рішенням вченої ради ОНМА ім. А. В. Нежданової
(*протокол № 8 від 06.07.2022 р.*)

Трансформація музичної освіти і культури: традиція і сучасність : Пам'яті засновників музичної культурології в Україні професорів І. Ляшенка, І. Котляревського, О. Костюка присвячується : тези і матеріали Міжнародної науково-творчої конференції (7–9 травня 2022 р., м. Одеса) / ред. кол.: О. Л. Олійник, О. Л. Зосім, О. М. Маркова [та ін.] ; М-во культ. та інформ. політики України ; Одес. нац. муз. академ. ім. А. В. Нежданової ; Одес. орг. Нац. спіл. композ. України. — Одеса : Астропринт, 2022. — 312 с.

ISBN 978–966–927–865–4

УДК 781.00(063)

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. За точність викладення фактів відповідальність несе автор

- © Одеська національна музична академія імені А. В. Нежданової, 2022
- © Одеська організація Національної спілки композиторів України, 2022

ISBN 978–966–927–865–4

Висновок. Процеси в сучасній науці та освіті в музичному мистецтві роблять неминучим пошук нових стратегій, технік і алгоритмів для більш ґрунтовного порівняльного аналізу виконавства. Очевидно, що ця тема значно краще розроблена в інструментальній музиці і існує необхідність застосування цього досвіду до потреб оперно-вокального жанру. У результаті синтезу розглянутих ідей запропоновано алгоритм комплексного порівняльного аналізу інтерпретацій оперно-вокальної музики із застосуванням декодування партитури записів (спеціально для потреб баритонового репертуару Верді). Запропонований алгоритм порівняльного аналізу реалізується у п'ять послідовних етапів, які включають вибір композиції та підготовку партитурного матеріалу, відбір виконавців та аудіозаписів, прослуховування та розшифровку партитури, складання нот, зіставлення та порівняння цих розшифровок, висновок. Модернізація методу полягає у використанні сучасних технологій. Видається також доцільним його застосування в педагогічній діяльності при написанні студентських робіт та на практичних заняттях зі спеціальності.

Iuca O.

кандидат мистецтвознавства, доцент Тернопільського національного педагогічного університету імені Володимира Гнатюка

**ЯГЕЛЛОНСЬКІ ТРАДИЦІЇ УНІВЕРСИТЕТУ
ІМЕНІ А. МІЦКЕВИЧА В ПОЗНАНІ**

Hysa O.

Candidate of art studies, associate professor of Ternopil National Pedagogical University named after Volodymyr Hnatyuk

**JAGIELLONIAN TRADITIONS OF A. MICKIEWICZ
UNIVERSITY IN POZNAN**

Познань склала суттєву частину польської держави від її заснування і хрещення у X столітті, тобто в умовах прийняття князем Мешко християнства Нероздільної Церкви візантійського православ'я. Невдивно, що ягеллонська Польща стала часом найвищого розквіту Познані. А спроби германізації в межах Пруссії викликали різкий опір, тим більше у 1939–1945 роках, коли у вигляді центра Позен провінції Ватерланд місто опинилося у складі Третього рейху.

Познанський університет був відкритий у 1518 році на тлі культурних розбудов королів-ягеллонів, що відстоювали слов'янську єдність національно трискладової Речі Посполитої. Реальна діяльність цього університету почалася з 1611 року, хоча офіційне відкриття датується 1919 роком. Познанський університет увібрав досвід за півтора сторіччя до нього заснованого Краківського Ягеллонського університету, в якому був виділений факультет вільних мистецтв.

Після входження Познані у самостійну Польщу у 1918 році Познанський університет, офіційно відкритий роком пізніше, зосередив потужні професійні сили вищої освітньої діяльності в країні. І ясно, що мистецький комплекс, заявлений у Краківському історичному попереднику Познанського, став суттєвим здобутком діяльності вказаного учбового закладу. Так, у першому семестрі 1919/1920 навчального року при філософському факультеті Познанського університету ксьондз Вацлав Гебуrowsький створив постійний семінар для студентів, який проводив декілька місяців на громадських засадах. Його учасниками були студенти факультету, котрі прагнули поглибити свої знання з історії польського мистецтва. Вивчалися такі предмети, як історія поліфонії, історія ораторії, хоровий спів та основи теорії музики.

Познанський університет отримав почесне ім'я Адама Міцкевича у 1955 році, підтвердивши особливу пошану цього центра освітньої активності Польщі до видатного поета нації й світу — окрім університету іменем великого поета названий парк, що є пам'яткою міста. Звернення до імені А. Міцкевича при історичній ідентифікації університету надзвичайно символічне. Адже діяльність поета та теоретика літератури, історика, політичного діяча і великого ентузіаста слов'янського братства, уродженця сучасної Білорусії, яку ототожнював з Литвою, і представника ягеллонської пам'яті про «литовське в польському», — надає певного ідеологічного й змістовно-організаційного ореолу діяльності Познанського університету. І втілення особливої турботи про мистецтвознавчу і спеціально музикознавчу націленість праці знаменитого закладу склалося з перших же кроків його офіційного буття.